

19 Яко быхте въ міратъ были, міръ бы любилъ своє то (нешо): но защото не стѣ въ міратъ, но азъ вы избралъ въ міратъ, затовъ бы не на види міръ.

20 Помните слово то, што ви рекохъ: не є рабъ по големъ въ господина свое гѡ: ако мене изгнаха, и въсѧ ще да изгонятъ: ако моё то слово сохраниха, и въсѧ то ще сожрутъ.

21 Но това сичко то праватъ въамъ за моё то име, защото не знаютъ синогова който ме є пратилъ.

22 Яко не бых дошёлъ, и не бых имъ думалъ, грѣхъ не быха имали: но сега не матъ извинение за грѣхъ тъи.

23 Който не на види мене, не на види и ѿцѧ моего.

24 Яко не бых направилъ въ никъ синѧ дѣла, който никой драгъ не є направилъ, грѣхъ не быха имали: но сега и видѣха, и вознавидѣха и мене и ѿцѧ моего.

25 Но да се скаже слово то, кое то є написано въ законахъ имъ: защо направдано ме вознавидѣха.

26 Я когато дойде оутѣшитель, когото азъ ще ви пратимъ въ ѿцѧ, дѣхъ истины, който въ ѿцѧ излази, той ще да свидѣтелствува за мене:

27 Но и въе свидѣтелство-

вате, защото стѣ въ краї съ мене.

ГЛАВА 51.

ТИА (рабы) ви рекохъ да се не соглашите.

2 Въ соборища та ще да ви изгнанатъ: но ще добиде часъ, въ който се който въ оубива, да мнъ че приноси славка Богъ.

3 И това ще направатъ, защото не познаха ѿцѧ, нито мене.

4 Но тиа ви казахъ заради това, когато добиде време то да помните, че ви ги казахъ: а тиа (рабы) изъ перво ви не казвахъ, защото бехъ съ въсѧ.

5 Я сега ѿвамъ при ѿногова, който ме прати, и никой въсѧ ме не пытъ: кждѣ ѿвашъ;

6 Но защото ви изговорихъ тиа (рабы), скорбъ испланихъ сърдца та въши.

7 Но азъ ви говоримъ истина: по довре є за въсѧ да идемъ азъ: защото ако не идемъ азъ, оутѣшитель не ще да добиде кодж въсѧ: ако ли идемъ, ще го пратимъ кодж въсѧ.

8 И той когато дойде, ще да величъ міръ за грѣхъ тъи, и за правда та, и за сдѣлка:

9 За грѣхъ тъи, защото не повѣровахъ въ мене: